

ضرورت آموزش بهداشت حرفه ای در دانشکده های پزشکی و جایگاه آن در آموزش پزشکی جامعه نگر

نویسنده: آرام تیرگر^۱

خلاصه

آموزش و تربیت نیازوی انسانی متخصص مبتنی بر نیازهای واقعی جامعه ضرورتی است که امروزه در خصوص سیستم آموزشی مورد نظر صاحبنظران قرار گرفته و همین امر در مورد آموزش پزشکی منجر به ظهور نظام جدیدی از آموزش تحت عنوان «آموزش پزشکی جامعه نگر» گردیده است.

نظر به اینکه بخش قابل ملاحظه ای از زمان زندگی هر فردی از افراد جامعه در محیط کار سیزده می شود و از طرفی بخش کثیری از افراد جامعه که گاهی به بیش از نیمی از آن می رسد، به کار اشتغال دارند، لذا نیازهای بهداشتی - درمانی جامعه کاری را نیز می توان یک نیاز واقعی جامعه قلچراله نخواه.

با توجه به مطالب فوق بارگیری در کیفیت و کیفیت مطالب آموزشی در خصوص آموزش بهداشت حرفه ای به دانشجویان علوم پزشکی بویژه رشته پزشکی با هدف تربیت آموزش گیرندگانی که قابلیت رفع نیازهای واقعی جامعه را داشته باشند امری ضروری به نظر می رسد.
کلید واژه: بهداشت حرفه ای، پزشکی جامعه نگر، دانشکده پزشکی

مقدمه:

دقیق نیازهای جامعه (مردم) و تربیت آموزش گیرندگانی که قابلیت رفع این نیازها را داشته باشد (۱، ۲، ۳، ۴).

بنابراین، اصل و مبنای در سیستم آموزشی جدید، نیازهای واقعی جامعه است و دانشجویان نیز مبایست متناسب با این نیازها، آموزش‌های لازمه را فرآوری‌ند.

باتوجهه به اینکه میدانیم بخش قابل ملاحظه ای از زمان زندگی هر فرد در محیط کار سپری می شود، لذا جامعه کاری را هم میتوان بخش مهمی از جامعه دانست که مشکلات آن در مرد و زن، پیر و جوان معنکس می گردد. از طرفی جمعیت روز افزون شاغلین در مشاغل مختلف که در بعضی از جوامع بیش

شده است، حال آنکه در مقابل، نقش پزشک بعنوان نگاهبان سلامت و حامی بیمار، بتدریج تحت تاثیر برخی عوامل وابسته بهم رو به افول گذارده است.

موارد فوق دانشکده های پزشکی و دانشگاه های مختلف علوم پزشکی جهان را بر آن داشت تا مشکلات فوق را جهانی کرده و نهایتاً طی کنفرانس در سال ۱۹۸۸ در شهر ادینبورگ انگلستان تصمیم به تغییر نظام پزشکی گرفته و سیستم نوبنی از آموزش بنام آموزش پزشکی جامعه نگر پی ریزی گردید (۱).

بنابراین آموزش پزشکی جامعه نگر عبارتست از سیستم آموزشی مبتنی بر شناخت

آنچه که در سالهای اخیر در رابطه با سیستم آموزشی و چگونگی تربیت متخصص مورد اتفاق نظر قرار گرفته آموزش برای نیازهای

واقعی جامعه است که آموزش پزشکی نیز از این قاعده مستثنی نیست. تحقیقات انجام شده در سال گذشته نشان داده است که علیرغم گسترش روزافزون تکنولوژی پزشکی و تعمق بیشتر در علوم پزشکی، همچنان مرگ و میر ها و یا حداقل بیماریها با بر جاست و اگرچه نوع و شکل بیماری عوض می شود، لکن نسبت ها و درصد تغییر چشمگیری ندارند. از طرفی در ۲۵ سال آخر قرن حاضر توقع عمومی از پزشکی چه در وسعت و چه در عمق آن، افزایش یافته و به انفجار در تقاضا برای خدمات پزشکی منجر

جدول شماره ۱- آموزش بهداشت حرفه ای در دانشکده های پزشکی

کاری همچون ساعات متتمادی و کار یکنواخت، شیفت کاری و غیره را با خود به همراه دارد. تمام موارد ذکر شده در کشورهای در حال توسعه دارای آسیها و خسارات جدی تری در مقایسه با کشورهای صنعتی و توسعه یافته هستند، چرا که در این کشورها (کشورهای در حال توسعه) غالباً وسائل و تجهیزات، کهنه و مستعمل بوده و از

طرفی محیط کار فاقد شرایط مطلوب و استاندارد می باشد. تحت چنین شرایطی پزشکان در کشورهای در حال توسعه باید هم قادر به درک مشکلات سنتی و قدیمی و هم مشکلات از صنایع و تکنولوژی جدید باشند.

با توجه به آنچه گذشت در می یابیم وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سایر سازمانهای ذیربطری می باشد برنامه های آموزشی را برای دانشجویان پزشکی به اجراء در آورند که طی آن اطلاعات پایه در رابطه با بهداشت حرفه ای آموخته شده و اطلاعات کافی در این خصوص در اختیار آنها گذارده شود.

متخصصان بهداشت حرفه ای سازمان بین المللی کار (I.L.O) و سازمان جهانی بهداشت (W.H.O) اظهار داشته اند که دانشجویان پزشکی از دیدگاه بهداشت حرفه ای باید دارای قابلیت های زیر باشند:

* آگاهی و اشراف به چگونگی تاثیر کار بر روحی سلامت و چگونگی ارتباط آنها با یکدیگر؛
* آگاهی از روش سنجش میزان تاثیر کار بر روی جسم و روان کارگر؛
* فهم کامل و دقیق مفهوم بهداشت

محل یا منطقه	تعداد	آموزش بهداشت حرفه ای	فاقد آموزش بهداشت حرفه ای	نامشخص
		اجباری	اختیاری	
آفریقا	۳۴	۲۸(٪۸۲/۳)	۴(٪۱۱/۸)	۲
آسیا	۲۱۴	۱۵۶(٪۷۲/۹)	۵۲(٪۲۴/۳)	۲
اروپا	۱۵۵	۱۰۹(٪۷۰/۴)	۳۲(٪۲۰/۶)	۰
آمریکای لاتین	۹۱	۴۲(٪۵۰/۵)	۴۶(٪۵۰/۵)	۲
خاور میانه	۱۷	۱۰(٪۵۸/۸)	۶(٪۳۵/۳)	۰
آمریکای شمالی	۱۱۲	۵۴(٪۴۸/۲)	۴۳(٪۳۸/۴)	۰
اقیانوسیه	۱۳	۱۱(٪۸۴/۶)	۲(٪۱۵/۴)	۰
جمع کل	۶۴۶	۴۱۰(٪۶۴/۵)	۱۸۵(٪۲۹/۱)	۶

از نیمی از جمعیت آنرا به خود اختصاص میدهد، از دیگر عواملی است که مارا بر آن می دارد تا هرچه بیشتر به رعایت اصول بهداشت حرفه ای پرداخته و نیازهای بهداشتی نیروی کار را جهت تأمین سلامت بعنوان یک نیاز واقعی جامعه بدانیم.

با توجه به مطالب فوق دانشجویان علوم پزشکی و بویژه دانشجویان رشته پزشکی در جایگاه خود باید نسبت به بهداشت حرفه ای و اهداف و برنامه های آن اشراف کامل داشته، حفظ و حراست از سلامت نیروی کار را بعنوان یک نیاز ضروری و واقعی جامعه در سر لوحة فعالیتهای آینده خود قرار دهنده.

در کشورهای در حال توسعه بهداشت حرفه ای بطور سنتی بوده و یا اینکه تقليیدی از کشورهای صنعتی است، لذا در غالب موارد این خدمات فاقد کارائی مناسب می باشد و با توجه به محدودیت نیروی انسانی و تجهیزات پزشکی و بهداشتی، لزوم یک برنامه ریزی دقیق جهت توزیع مناسب و بهره مندی کامل موجود، حس می گردد.

پزشکی که مسئولیت اقدامات بهداشتی درمانی یک جمعیت کارگری را بعهده دارد (همانند پزشک شاغل در مجتمع های صنعتی و کارخانه و یا طبیبانی که در شهرهای صنعتی و

مخاطرات ناشی از کار، درمان عوارض و حوادث ناشی از کار، طب پیشگیری و برقراری تناسب بین کار و کارگر (مهندس انسانی = ارگونومی) را خواهند آموخت.

پذیرفت و در ۴۱۰ مورد آن آموزش بهداشت حرفه ای اجباری بوده است. با احتیال قرب به یقین میتوان گفت در سایر دانشگاهها نیز بهداشت حرفه ای حداقل در نیمی از دانشکده های پزشکی تدریس می شود.

پیشنهاد:

با عنایت به آمار ارائه شده در رابطه با آموزش بهداشت حرفه ای در بخشی از کشورهای در حال توسعه و از طرفی نیاز میرم به نیروی کار در جامعه مخصوصاً در کشوری همچون جمهوری اسلامی ایران که فرهنگ کار برای مردان و زنان با توجه به آهنگ صنعتی شدن رو به توسعه روزافزون گذارده است، ضرورت نیاز تامین و تربیت نیروی انسانی توانمند در بخش بهداشت و درمان که قادر به پاسخگویی نیازهای جامعه کاری باشد از رسالت‌های عمد وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می باشد. لذا بر مسئولین و برنامه ریزان آموزشی است که با ایجاد تحولات عمدۀ در اهداف و برنامه های آموزشی و ایجاد نظامی متکامل و همگام با روند تغییرات و برمبنای شناخت دقیق نیازهای واقعی حال و آینده در جهت تامین، حفظ و ارتقاء سطح سلامت نیروی کار گام بردارند و در این راستا با تأکید بر روی بهبود کیفیت و کمیت آموزش بهداشت حرفه ای برای دانشجویان علوم پزشکی بویژه

در اکثر دانشگاه ها بخشی از سئوالات امتحانات جامع به بهداشت حرفه ای اختصاص دارد. تعدادی از این دانشکده ها حتی دارای اعضاء هیئت علمی جهت آموزش بهداشت حرفه ای هستند و گروهی مستقل جهت پرداختن به این موضوع فعالیت می نمایند.

در جدول شماره ۲ اختلاف مربوط به مدت زمان آموزش بهداشت حرفه ای در هر یک از دانشکده های پزشکی در کشورهای مختلف آسیایی ارائه شده است. البته لازم به ذکر است این اختلاف در کشورهای اروپائی تقریباً گسترده تر است و از عدم هرگونه آموزش برای دانشجویان پزشکی تا حدود ۱۱۴ ساعت برای دانشجویان سال آخر پزشکی در کشور لهستان متغیر است (البته فعالیتهای این مدت شامل تهیه مقاله، سخنرانی و کار عملی در مراکز مربوطه می باشد). همچنین علاوه بر مدت فوق دانشجویان حدود ۶۰ ساعت نیز در یکی از مراکز صنعتی به ارائه خدمات پزشکی به بیماران ناشی از کار مشغول بوده و در این مدت چگونگی پرداختن به محیط کار، ارزیابی

حرفه ای و بهداشت در صنعت؛ آشنایی با مهمنترین و متداولترین مشکلات بهداشت حرفه ای کشور؛ آشنایی با غالب صنایع و صنایع عمدۀ کشور؛

*قابلیت انجام معاینات شغلی، تشخیص، طرح درمان و اقدامات پیشگیری مناسب. از آنجاییکه اکثر دانشجویان پزشکی تسام تلاش خود را صرف مراقبتهای پزشکی می کنند، باید به آنها آموخته شود که در بررسی سابقه بیماری فرد حتماً شغل فعلی و گذشته فرد را نیز مد نظر داشته باشد.

البته انتظار نی رود که یک پزشک عمومی اشراف کاملی بر روی کلیه صنایع داشته باشد، اما باید این موضوع را حتماً پذیرد که کار و محیط کار نقش مهم و تعیین کننده ای در سلامت فرد و افراد خانواده اش دارد. با توجه به آنچه که در بالا به آنها اشاره گردید، هر اهل فنی تائید می نماید که دستیابی به هدف یاد شده تنها از راه آموزش بیماریهای ناشی از کار به دانشجویان پزشکی میسر نیست و باید به سایر جنبه های بهداشتی نیروی کار توجه کافی مبذول گردد.

آموزش بهداشت حرفه ای در

دانشکده های پزشکی:

بر اساس تحقیقی که از سوی سازمان جهانی بهداشت (W.H.O.) در سال ۱۹۸۶ در رابطه با آموزش بهداشت حرفه ای به دانشجویان پزشکی در ۱۲۲۸ دانشگاه از ۱۳۵۳ دانشگاه سطح جهان بعمل آمد، از ۶۳۶ دانشگاه پاسخ دهنده به پرسشها (جدول شماره ۱)، در ۴۵۱ دانشگاه آموزش بهداشت حرفه ای صورت می

جدول شماره ۲- برنامه آموزشی بهداشت حرفه ای برای دانشجویان پزشکی

تعداد دانشجویان	تعداد آموزشگران	تعداد آموزش	مدت آموزش	دانشجویان مورد آموزش	کشور
۲۵۰ نفر	۱ نفر	۱۱ ساعت	۱۱ ساعت	دانشجویان پزشکی سال سوم	هنگ کنگ
۱۵۰	۱ نفر	۱۰-۱۵ ساعت	۱۰-۱۵ ساعت	دانشجویان پزشکی سال دوم و سوم	هنگ کنگ
۱۵۰	۲ نفر	۲۸ ساعت	۲۸ ساعت	دانشجوی پزشکی	اندونزی
۱۰۰	۲ نفر	۱۲ ساعت	۱۲ ساعت	دانشجوی پزشکی	کره
۱۲۰	۱ نفر	۴ ساعت	۴ ساعت	دانشجوی پزشکی	مالزی
۱۰۰-۳۵۰	۷ نفر	۳-۳۰ ساعت	۳-۳۰ ساعت	دانشجویان سال سوم و دوم	فلیپین
۱۷۵-۲۰۰	۱۵ نفر	۲۴ ساعت	۲۴ ساعت	دانشجویان سال چهارم	سنگاپور
۱۵۰-۱۷۵	۱۴ نفر	۴-۱۰ ساعت	۴-۱۰ ساعت	دانشجوی پزشکی	سریلانکا
۳۰	۱ نفر	۳۰ ساعت	۳۰ ساعت	دانشجوی پزشکی	تاپلند

رشته پزشکی در تربیت آموزش گیرندگانی که قابلیت رفع نیازهای واقعی جامعه را دارا باشند، بکوشند. پر واضح است که انجام اهداف فوق نقش بسزائی خواهد داشت.

منابع:

- ۱- اکبری، محمد اسماعیل، آموزش پزشکی جامعه نگر، نشریات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.
- ۲- شادپور، کامل، حرفه پزشکی در حال تغییر، جزوی ارائه شده در کارگاه آموزش پزشکی جامعه نگر.
- ۳- فرقان پرست، کامبیز، شجاعی، حسین، آموزش پزشکی جامعه نگر چیست؟ جزوی ارائه شده در کارگاه پزشکی جامعه نگر.
- ۴- آهکی، محب، شجاعی تهرانی، حسین، آموزش جامعه گرا برای کارکنان بهداشت، گروه مطالعه سازمان بهداشت جهانی ۱۳۷۳.
- ۵- حق دوست اسکوئی، سیده فاطمه، بهداشت کار، تهران، دانشکده پرستاری و مامانی

